

“Ифет”: Продължението сезон 2, еп. 59 (99)

“Подготовката за годежа на Ифет”

в затвора

Затворничка: Хайде, ставай да миеш чиниите! ***бута Дилек***

Дилек: Остави ме!

Затворничка: От една седмица си тук, не научи ли правилата? ***надменно***

Дилек: Не искам да правя нищо. Оставете ме! ***ядосано***

Затворничка: Гледай я ти, не искала да чисти! Става веднага! ***дърпа я за ръката*** Да не си дошла тук на почивка, а? Вие богаташките сте свикнали всичко да Ви се върши наготово, но тук не си си у вас, драга! Хайде, започвай да миеш!

Дилек: Какво искате от мен? Защо постоянно ме караш да върша нещо? Аз не съм слугиня. ***сяда отново на леглото***

Затворничка: Че и нагла! Слушай какво, радвай се, че още не сме те пребили! Всички знаем, че имаш пари и много се надуваш. Обаче не ни карай да ставаме лоши! Много бързо ще ти свия сърмите! ***вика***

Мукадес: Шефке, по-спокойно! Не се ядосвай!

Затворничка: Ти да мълчиш! Хайде, ставай веднага! ***бута я и Дилек пада на земята***

Захващай се с работа! Тук не е място, където можеш да си почиваш. Бързо! ***вика***

Дилек започва да мие чинии и се разплаква

Затворничка: Не реви, не реви! ***сяда на стола*** След това направи на всички по един чай! ***усмихва се***

в ресторанта

Саиме: Е, всичко е готово.

Седат: Кога ще е сватбата, госпожо Саиме?

Саиме: Следващата седмица. Няма да е сватба, ще бъде само годеж.

Седат: А няма ли да има сватба?

Саиме: Засега не. Само ще се сгодят, но ще направим така, че да изглежда като сватба. Все пак в квартала ни има много клюкарки. Бракът им ще е фиктивен.

Седат: Е, значи и аз ще си облека костюма. ***весело***

Емине: Аз може и да не дойда, лельо Саиме.

Саиме: Как така няма да дойдеш? Вие сте задължителни на тази церемония. И двамата сте поканени, не приемам възражения.

Емине: Е, добре, ще дойда.

Седат: Сигурно Ифет ще е много красива булка, а Джан - принц! Двамата ще се държат за ръце ето така (показва), а всички ще им пляскат и ще викат: “Горчиво, горчиво!”! ***смее се***

Саиме: Ха-ха-ха! Дай Боже да са щастливи! ***смее се***

Седат: После всички ще похапнем от моята торта, а тя ще е най-вкусната на света. Чудя се, дали да не направя две торти? ***замисля се***

Саиме: Не, няма нужда от две торти. Една е достатъчна, а и гостите не са толкова много.

Седат: Права сте. Ами ако има и други жени, които да са бременни като Нимет?
Бременните ядат много, ще изядат цялата торта. Не, най-добре ще е да направя две.
Саиме: Е, добре, господин Седат, направете колкото искате! ***сmee се***

в дома на Бетюл

на вратата се звъни

Ерхан отваря

Ерхан: Аа, заповядай Ифет, влизай!

Ифет: Няма да се бавя много, тук ли е Бетюл?

Ерхан: Да, тук е. Влизай, хайде, влизай!

Бетюл: Ифет? Добре дошла.

Ифет: Добре заварила. Дойдох, за да ти кажа нещо, Бетюл. ***усмихва се***

Бетюл: Какво има? ***любопитно***

Ифет: Другата седмица се омъжвам... по-точно сгодявам.

Бетюл: Какво? Наистина ли? ***прегръща я*** Браво, Ифет! Честито!

Ерхан: Честито, Ифет! А за кого?

Ифет: За Джан.

Бетюл: Знаех си, Ифет, знаех си. От самото начало знаех, че той има чувства към теб.
Ето, че най-после нещата между Вас се получиха. Дано да сте щастливи! ***радостно***
Ифет: Дано!

Ерхан: А защо само годеж, няма ли да се ожените?

Ифет: Брактът ни ще бъде фиктивен, ще изглежда като сватба, но ще бъде само годеж. Така решихме с Джан - все още не се познаваме, а и аз не съм готова да бъда с друг.

Бетюл: Знам, че ще го опознаеш и ще разбереш какъв човек е. Изглежда много добър, дано наистина сте щастливи!

Ифет: Ще направим годежа в градината, леля вече се е заела с всичко. Ще дойдете, нали?

Бетюл: Как бихме могли да пропуснем? ***прегръща я*** Още веднъж честито, Ифет! Дано най-после си щастлива!

в селото

Ръза: Джемил, отново се уверих, че ти си много борбен човек, не се отказваш пред нищо.

Джемил: Така е. Повече от всякога исках да прохода и ето, че това се случи. ***очите му се насълзяват*** Сега най-после ще мога да се прибера при семейството си!

Ръза: Не и тази седмица. Нури препоръча да ходим поне още седмица, за да можеш хубаво да раздвижиш крайниците си и окончателно да станеш от инвалидната количка. Ще ходиш само с патерица, а ако продължиш лечението си, отново ще бъдеш стария Джемил.

Джемил: Не искам да чакам още седмица, чичо Ръза. Искам час по-скоро да се прибера при семейството си, разберете ме!

Ръза: Разбирам те, синко, разбирам те. Но повярвай ми, че семейството ти ще се зарадва повече, ако те види, че можеш да ходиш самостоятелно! Само още седмица, толкова много време чака.

Джемил: Добре, съгласен съм, но след седмица се връщам в Истанбул.

Ръза: Да, синко. Ще накараме някой от селото да ни закара до там. ***потупва го по рамото***

вечерта

в дома на Ифет

Ифет: Лелю, написа ли поканите?

Саиме: Да, дъще, написах ги. Утре ще ги раздадем в квартала.

Ифет: Добре. Аз вече казах на Бетюл и Ерхан.

Саиме: Много добре си направила. А хареса ли ти роклята?

Ифет: Чудесна е, лелю. ***развълнувано***

идва Серпил

Серпил: Върнахте ли се, госпожо Саиме?

Саиме: Да, Серпил.

Серпил: Аз съм заспала, чак сега се събудих.

Ифет: Не трябваше да ставаш.

Серпил: Не ми се лежеше. Е, всичко готово ли е, Ифет?

Ифет: Да, остана само да раздадем поканите, по подготвим тортата и градината.

Серпил: Дано си щастлива! ***разплаква се***

Ифет: Аа, какво стана? Защо плачеш?

Серпил: Спомних си моята сватба с Феяз. Толкова беше хубава. ***плаче*** Как можа да ми причини това, как?

Ифет: Успокой се, Серпил, успокой се!

Серпил: Сега, заради него съм Ви в тежест. Няма къде да отида, трябва да се завирам в дома на хората. Виж, Ифет, ако искаш веднага ще си тръгна, няма да ти се разсърдя. ***плаче***

Ифет: Какво говориш, Серпил? Много ме обиди. Ти си най-добрата ми приятелка, единствената, на която мога да споделя всичко. Как бих могла да те изгоня? Тук е и твой дом, Серпил и винаги ще бъде така.

Серпил: Благодаря ти, Ифет, благодаря! Но щом си намеря квартира, веднага ще се изнеса.

Ифет: Никъде няма да ходиш, оставаш тук!

Серпил: Но...

Ифет: Без възражения!

Саиме: Серпил, защо не простиш на Феяз? Виж, той постоянно те търси. Съжалява за това.

Серпил: Не, госпожо Саиме, никога няма да му простя за това, което направи. Край на връзката ни. ***плаче***

Саиме: Не Ви разбирам Вас младите. Защо се съсипвате от любов? Серпил, ти си млада, и двамата с Феяз бяхте щастливи заедно.

Серпил: Да, бяхме, докато той не спа с онази... с онази дрипла! ***ядосва се***

Серпил: Всеки прави грешки, трябва да му простиш.

Серпил: Никога няма да му простя, никога! Дано се затрие и повече никога да не чуя нищо за него!

Саиме и Ифет се подхилват

една седмица по-късно

в дома на Бетюл

Ерхан: Ще се опитам да дойда. Благодаря, че ми съобщихте! ***затваря телефона***

Асуман: Какво стана синко? Да не би да са заловили Нил?

Бетюл: Къде ще ходиш?

Ерхан: Комисарят се обади. След 2 дни ще се гледа делото на Дилек, очаквало се да я осъдят на доста години затвор.

Асуман: Точно това заслужава тази мръсница.

Бетюл: Но тогава е годежа на Ифет, как ще отидеш в съда?

Ерхан: Не знам, може и да не отида. Все пак, дори и да е моя сестра, тя ни стори много злини. Ако я осъдят, ще изгние в затвора.

Асуман: Нека, пада ѝ се!

Бетюл: Майко! ***сопнато***

Ерхан: Най-добре е да отида на делото на Дилек. Нека я видя за последно, става ли?

Бетюл: Разбира се, скъпи, имаш правото да отидеш. Ифет няма да ти се разсърди.

Асуман: Тази жена не заслужава никой да бъде до нея. Трябва да остане сам сама, за да си вземе поука. ***нервно***

в селото

Джемил ходи с помощта на патерица

Нури: Браво, Джемил! Ето, че постигнахме успех.

Джемил: Така е докторе. ***весело***

Нури: Е, какво ще правиш? Ще продължиш ли лечението или се отказваш?

Джемил: Не бих могъл да се откажа. Повече от всичко искам да съм отново като преди.

Нури: Значи ще продължиш лечението си, така ли?

Джемил: Да, но в Истанбул. Там ще се лекувам при един лекар, който в началото много ми помогна.

Нури: Е, ти си знаеш. Беше ми много приятно да се запозная с теб. Ти си упорит човек, Джемил. ***прегръща го***

Джемил: Много ти благодаря, Нури! Без теб не знам какво щях да правя. Много съм ти задължен.

Нури: Няма защо, все пак това ми е работата. А ти кога заминаваш за Истанбул?

Джемил: Най-вероятно утре, не издържам без семейството си.

Нури: Е, лек път тогава. ***стиска му ръката***

Джемил: Благодаря! А, Нури?

Нури: Какво има?

Джемил: Мога да продължа да ходя с тази патерица, нали?

Нури: Да, можеш, но не се натоварвай! Не се застоявай дълго на едно място. Продължи лечението си, за да бъдеш отново както преди.

Джемил: Много ти благодаря! Хайде, довиждане!

Нури: Довиждане! И успех! ***весело***

Джемил напуска болницата

в дома на Ифет

Саиме: Ето това е градината. Всичко стана чудесно! ***развълнувано***

Джан: Определено всичко е страхотно. Много сте се постарали, госпожо Саиме.

Саиме: Ифет ми е като дъщеря, за нея съм готова на всичко.

Ифет: Е, вече всичко около сватбата е готово, така ли?

Саиме: Да, дъще. Само след два дни отново ще бъдеш булка! ***весело***

Джан: Ифет, пробва ли роклята?

Ифет: Да, много е красива. Серпил ахна, щом ме видя.

Джан: Радвам се, мила. ***опитва се да я хване за ръка***

Ифет: Ще отида да видя Чичек. ***тръгва***

Саиме: Не й обръщай внимание, все още не е свикнала, макар, че е развълнувана. С времето ще те обикне.

Джан: Знам, лелю Саиме, знам. Аз ще накарам Ифет да ме обикне. Обещавам Ви, че ще я направя много щастлива.

Саиме: Знам, синко, знам.

идва Нимет

Нимет: Лелю, Седат се обажда, пита с какво да бъде тортата.

Саиме: Кажи му, че искам едната да е без шоколад. Той знае как да ги направи. И да не забрави, че трябва да бъдат големи.

Нимет: Направи една без шоколад. Да, да, точно така.

Саиме: Всички вече сме готови за големия ден. Остана само да Ви видим сгодени.

Джан: Не остана време, вече броя часовете.

Саиме: И аз ги броя. Дано само нещо не се обърка!

до дома на Ифет

Нил наблюдава къщата

Нил: Кой е пък този? Какви са тези украси? Явно са намислили нещо. Каквото и да е, няма да бъде щастливо за Вас. ***вижда една жена и се затичва към нея*** Извинете, това ли е къщата на Ифет? ***крие се***

Жената: Да това е. А коя си ти? ***любопитно***

Нил: А, аз съм Асуман. Братовчедка съм на Ифет. Реших да я изненадам, но гледам, че подготвят нещо, да не би да са разбрали, че си идвам.

Жената: Дъще, Ифет се омъжва, омъжва се. За това са тези приготовления. Целият квартал знае, ще правят голяма сватба в градината.

Нил: Какво каза? Ифет се омъжва ли?

Жената: Да, дъще, омъжва се след 2 дни.

Нил: Не може да бъде, не. ***шокирано*** Няма да има сватба.

Нил се замисля и си тръгва бягайки